

Απόφαση 16 / 2018 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 16/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρτεμισία Παναγιώτου - Εισηγήτρια, Γεώργιο Αναστασάκο και Μαρία Γεωργίου, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 21 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθανάσιου Κατσιρώδη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσίοντος - κατηγορουμένου Δ. Κ. του Β., κατοίκου ..., που παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Θρασύβουλο Κονταξή, για αναίρεση της υπ' αριθ. 27/2017 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Καλαμάτας. Με πολιτικώς ενάγοντες τους: 1)Α. Χ. του Κ., κάτοικο ..., 2)Α. Τ. του Γ., κάτοικο ... και 3)Χ. Μ. του Κ., κάτοικο ..., που δεν παρέστησαν. Το Τριμελές Εφετείο Καλαμάτας με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθμ.πρωτ..../11-7-2017 αίτησή του αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό .../17.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσίοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε: Α)να γίνει δεκτός ο αυτεπαγγέλτως προτεινόμενος λόγος αναίρεσεως για καταδίκη του αναιρεσίοντα για την μερικότερη πράξη της ψευδούς καταμηνύσεως με χρόνο τέλεσης την 25-10-2007, Β)να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το σκέλος της αυτό και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα εκδίκαση και για τυχόν νέα επιμέτρηση ποινής και Γ)να απορριφθεί κατά τα λοιπά η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 513 παρ. 1 εδ. γ' και 3 ΚΠΔ, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κλητεύει τον αναιρεσίοντα και τους λοιπούς διαδίκους στο ακροατήριο του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου. Η κλήση αυτή γίνεται με επίδοση σύμφωνα με τα άρθρα 155-161 και μέσα στην προθεσμία του άρθρου 166. Οι διάδικοι παρίστανται στη συζήτηση με συνήγορο, ενώ, κατά την παρ. 2 του άρθρου 515 του ίδιου Κώδικα, αν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, η συζήτηση γίνεται σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι, ακόμα και αν κάποιος από αυτούς δεν εμφανίστηκε. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα από 4-9-2017 και 29-8-2017 αποδεικτικά επιδόσεως των Αρχ/κων των ΑΤ ... αντίστοιχα Π. Τ. και Σ. Χ., οι πολιτικώς ενάγοντες της κρινόμενης υπόθεσης Α. Τ. του Γ., Α. Χ. του Κ. και Χ. Μ. του Κ., με αναιρεσίοντα τον Δ. Κ. του Β., κλητεύθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα από την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά τη διάταξη του άρθρου 155 παρ. 1 εδ. α' και β' του ως άνω Κώδικα, για να εμφανιστούν στην αναφερόμενη στην αρχή της αποφάσεως αυτής συνεδρίαση, που είχε οριστεί για να συζητηθεί η από 10-7-2017 και με αριθμό γενικού πρωτοκόλλου .../11-7-2017 αίτηση του ως άνω αναιρεσίοντα για αναίρεση της υπ' αριθμ. 27/2017 καταδικαστικής αποφάσεως του Τριμελούς

Εφετείου (Πλημ/των) Καλαμάτας, πλην αυτοί δεν εμφανίστηκαν κατά την εκφώνηση της υποθέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. Μετά από αυτά, εφόσον η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση της υποθέσεως παρά την απουσία τους σαν να ήταν και αυτοί παρόντες. Κατά τη διάταξη του άρθρου 229 παρ. 1 ΠΚ, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται όποιος εν γνώσει καταμηνύει άλλον ψευδώς ή αναφέρει γι' αυτόν ενώπιον της αρχής ότι τέλεσε αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση με σκοπό να προκαλέσει την καταδίωξη του γι' αυτήν. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη θεμελίωση του υπ' αυτής προβλεπομένου εγκλήματος της ψευδούς καταμηνύσεως απαιτείται αντικειμενικώς μεν να έγινε μήνυση ή ανακοίνωση με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχή ότι τελέστηκε από άλλον αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση το δε περιεχόμενο της μηνύσεως ή ανακοινώσεως να είναι αντικειμενικώς ψευδές, υποκειμενικώς δε άμεσος δόλος, ήτοι ο μηνύσας ή ανακοινώσας να είχε γνώση ότι το περιεχόμενο της μηνύσεως ή ανακοινώσεως είναι ψευδές και να προέβη στη μήνυση ή ανακοίνωση με σκοπό να προκληθεί ποινική ή πειθαρχική δίωξη σε βάρος εκείνου που καταμηνύεται, χωρίς να απαιτείται και πραγμάτωση του σκοπού αυτού, αρκεί να είναι δυνατή η δίωξη του τελευταίου. Περαιτέρω, η δικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα προβλεπόμενο λόγο αναιρέσεως, όταν εκτίθενται σ' αυτήν, προκειμένου περί καταδικαστικής αποφάσεως, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία προέκυψαν από τη διαδικασία στο ακροατήριο σχετικά με τα υποκειμενικά και αντικειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις επί των οποίων θεμελιώνονται τα περιστατικά αυτά καθώς και οι σκέψεις, με τις οποίες το δικαστήριο υπήγαγε τα αποδειχθέντα περιστατικά στην εφαρμοσθείσα ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο όλο. Ως προς τα αποδεικτικά μέσα, που ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο για την καταδικαστική του κρίση, για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους, χωρίς να απαιτείται και αναλυτική παράθεση τους και μνεία του τι προκύπτει από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο μερικά από αυτά. Ακόμη, δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους ή να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό της δικανικής κρίσεως. Όταν δε εξαίρονται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα, ούτε ανακύπτει ανάγκη αιτιολογήσεως γιατί δεν εξαίρονται τα άλλα. Δεν αποτελούν όμως λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση εγγράφων, η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολόγησης κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη της μεταξύ τους αξιολογικής συσχετίσεως των αποδεικτικών στοιχείων καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Η ύπαρξη του δόλου που απαιτείται, κατά το άρθρο 26 παρ. 1 ΠΚ, για τη θεμελίωση της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος, δεν είναι κατ' αρχήν ανάγκη να αιτιολογείται ιδιαιτέρως, αφού ο δόλος ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των περιστατικών που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και εξυπακούεται ότι προκύπτει από την πραγμάτωση των περιστατικών τούτων. Όταν όμως, όπως συμβαίνει επί του εγκλήματος της ψευδούς καταμηνύσεως, αξιώνονται από το νόμο

πρόσθετα στοιχεία για την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, όπως η "εν γνώσει" ορισμένου περιστατικού τέλεση της πράξεως ή η τέλεση της πράξεως με τον "σκοπό" προκλήσεως ορισμένου αποτελέσματος, δηλαδή άμεσος δόλος, η ύπαρξη αυτού πρέπει να αιτιολογείται ειδικά, με παράθεση των περιστατικών που δικαιολογούν, ότι υπήρχε το στοιχείο της γνώσης και τούτο διότι η γνώση ως ενδιάθετη βούληση επιβάλλεται να εξειδικεύεται και να συνοδεύεται από εκδηλώσεις του δράστη εις τρόπον ώστε να συνάγεται σαφώς, ότι το περιεχόμενο της καταμηνύσεως ήταν αποτέλεσμα της ενσυνείδητης ενέργειας του, διαφορετικά η απόφαση στερείται της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας. Υπάρχει, όμως, και στις περιπτώσεις αυτές η εν λόγω αιτιολογία, όταν, σύμφωνα με τις παραδοχές της αποφάσεως, ο σχετικός με το ψευδές γεγονός ισχυρισμός του δράστη, θεμελιώνεται σε προσωπική πεποίθηση ή αντίληψη του ιδίου ή σε δική του πράξη ή παράλειψη, οπότε είναι αυτονόητη η σχετική γνώση του δράστη, χωρίς να απαιτείται παράθεση άλλων, σχετικών με τη γνώση, περιστατικών. Τέλος, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ, λόγω αναιρέσεως της αποφάσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, εσφαλμένη δε εφαρμογή συντρέχει όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στη διάταξη που εφάρμοσε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει και όταν η διάταξη αυτή παραβιάζεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του διατακτικού με το σκεπτικό αυτής και ανάγεται στα στοιχεία και στην ταυτότητα του οικείου εγκλήματος, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση (Ολ. ΑΠ 3/2008). Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 27/2017 απόφαση, το Τριμελές Εφετείο (Πλημ/των) Καλαμάτας, που την εξέδωσε σε δεύτερο βαθμό, δέχθηκε ανελέγκτως στο σκεπτικό του, μετά από εκτίμηση των αναφερομένων κατ' είδος αποδεικτικών μέσων (ανωμοτί καταθέσεις πολιτικώς εναγόντων, ένορκη κατάθεση μάρτυρα κατηγορίας, πρακτικά πρωτοβάθμιας δίκης, αναγνωσθέντα έγγραφα και απολογία κατηγορουμένου), ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα : "Στον κατηγορούμενο είχε αποδοθεί με το κατηγορητήριο ότι με περισσότερες από μία πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, ύστερα από επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας της πράξης της ψευδούς καταμήνυσης κατά συρροή, στην πράξη της ψευδούς καταμήνυσης κατ' εξακολούθηση, στους κάτωθι αναφερόμενους τόπους και χρόνους, καταμήνυσε περισσότερα πρόσωπα ψευδώς, αναφέροντας για αυτά ενώπιον της Αρχής ότι τέλεσαν αξιόποινες πράξεις με σκοπό να προκαλέσει την ποινική και πειθαρχική τους δίωξη.....Όμως από την ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων καταθέσεις μαρτύρων, έγγραφα, απολογία κατηγορουμένου αποδείχθηκε ότι υπάρχει μία διαμάχη ανάμεσα στον πρώτο των εγκαλούντων και στο κατηγορούμενο, που ξεκινάει από την εποχή που ο πρώτος κατηγορούμενος ήταν ...ς στο Οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου έχουν αποδώσει την διαμάχη αυτή σε προσωπική εμπάθεια του κατηγορουμένου στον πρώην ..., ενώ ο ίδιος αναφέρει και στις καταγγελίες του και στην απολογία ότι τον ενδιαφέρει μόνο το συμφέρον του δήμου και ότι προέβη σε αυτές τις καταγγελίες επειδή διάβαζε στο τύπο το 2010 περί διαφθοράς, αποβλέποντας στο να μπει ένας φραγμός στη κακή διοίκηση του πρώην Τ. και αποκαλώντας τους εγκληματική οργάνωση. Όμως από την όλη αυτή διαμάχη, όπως έχει εξελιχθεί τόσα χρόνια

προκύπτει αβίαστα ότι υπάρχει προσωπική εμπάθεια και εμμονή του κατηγορουμένου να προβαίνει στις καταγγελίες του, αναφορικά με το συγκεκριμένο πρόσωπο και εμπλέκοντας και τους άλλους, διότι δεν είναι δυνατόν τις προσωπικές αντιπάθειες του να τις εντάσσει στη γενικότερη επιταγή της κοινωνίας για κάθαρση και για έντιμη και χρηστή διοίκηση, τη στιγμή μάλιστα που δεν έχουν προκύψει συγκεκριμένα στοιχεία, σε βάρος των εγκαλούντων, πέραν των όσων κατήγγειλε ο ίδιος. Συγκεκριμένα έχει γίνει λόγος ότι ο πρώην ...ς δεν προέβη σκόπιμα σε σωστή επιλογή εργολάβου για τα έργα ύδρευσης και ότι μέσα από αυτή τη μεθόδευση ανατέθηκε το έργο ύδρευσης σε δικό τους άνθρωπο, δηλαδή του περιβάλλοντος του πρώην ... και ότι καταχράστηκε έτσι γύρω στο ποσό των 160000 €, ότι έγινε παράνομα κατάτμηση έργων και ότι πλαστογραφήθηκε η υπογραφή του. Ο κατηγορούμενος και ο πρώτος εγκαλών είναι γνωστοί εδώ και 15-20 χρόνια και μάλιστα στη πρώτη θητεία του δημοτικού συμβουλίου ήταν... μέχρι τα τέλη του 2006 και ήταν ο μοναδικός μηχανικός στο Δήμο. Εφόσον λοιπόν ήταν ο ίδιος μηχανικός θα μπορούσε σε συνεργασία με το όλο το δημοτικό συμβούλιο να επισημαίνει τις όποιες ενδεχομένως παρατυπίες είχε επισημάνει, ώστε να διορθωθούν. Ένα από τα βασικά στοιχεία που προσάπτει στον πρώην ... είναι ότι έκανε παράνομες κατατμήσεις έργων για να ωφεληθούν οι δικοί του, επειδή κατ' αυτό τον τρόπο αποφεύγονται οι διαγωνισμοί. Οι κατατμήσεις έργων όμως είναι νόμιμος τρόπος διενέργειας έργων και γίνεται όταν υπάρχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης, όπως συνέβη με τις πυρκαγιές στο Νομό Μεσσηνίας το έτος 2007ή όταν κινδυνεύουν να απολεσθούν κονδύλια από χρηματοδοτήσεις και δεν συνδέονται πάντοτε με καταχρήσεις και διασπάθιση δημόσιου χρήματος. Το γεγονός δε ότι ο πρώην ...ς προέβη σε κατατμήσεις έργων δεν αποδείχθηκε ότι έλαβε χώρα για να ωφελήσει κάποιον ή να βλάψει κάποιον άλλον ή τα συμφέροντα του δήμου, όπως επιμόνως διέδιδε ο κατηγορούμενος. Για τις καταγγελίες στις οποίες προέβη σε βάρος του ..., έχει βγει απαλλακτικό βούλευμα. Μάλιστα για τη χρησιμοποίηση των στουρναριών, στα έργα οδοποιίας του δήμου είχε υπογράψει και ο ίδιος. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι ο πρώην ...ς ενήργησε προς βλάβη των συμφερόντων του δήμου, έτσι ώστε να έχει συγκροτήσει εγκληματική οργάνωση μαζί με το υπόλοιπο δημοτικό συμβούλιο, όπως τους κατήγγειλε ο κατηγορούμενος. Δεν αποδείχθηκε ότι διατηρούσε φιλικές σχέσεις με εκείνους στους οποίους ανέθετε τα έργα, ώστε να τους ωφελήσει. Δεν αποδείχθηκε ότι είχε την οποιαδήποτε σχέση με τον υπεργολάβο Γ. Κ. ή με το γιό του Ι. Κ., ούτε ότι αυτοί βρισκόντουσαν πίσω από το δεύτερο μειοδότη Ι. Α., εφόσον δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη σχέσεων μεταξύ τους. Όμως όλη τη κατάσταση που υπήρχε μέσα στο δήμο τη γνώριζε πολύ καλά ο κατηγορούμενος, εφόσον ήταν ... και αντί να προβεί στις όποιες υποδείξεις και ενστάσεις που ενδεχομένους είχε, αναφορικά με τη λειτουργία του δήμου και την ανάθεση των έργων, προτίμησε να προβεί σε καταγγελίες στοχεύοντας ευθέως να πλήξει το πρόσωπο του αρχικά φίλου του και στη συνέχεια πολιτικού του αντίπαλου, Α. Τ. και αυτό καθίσταται άμεσα εμφανές από το γεγονός ότι κατήγγειλε τόσο τον Α. Τ., όσο και τους λοιπούς εγκαλούντες ότι αποτελούν εγκληματική οργάνωση, με αναφορά του μάλιστα προς τον Εισαγγελέα του ΑΠ και τον Εισαγγελέα Κυπριαρσίας, τον τότε ..., Γ. Π., τον Υπουργό ..., Ι. Ρ., τον Υπουργό ... Χ. Κ., τον ..., Α. Σ., την ... του ..., Α. Π., τον ..., Γ. Κ., τον ... Α. Τ., τον ... Ι. Ο., τον ..., στην οποία διαλάμβανε τον ως άνω ψευδή ισχυρισμό, τον οποίο απέδωσε στο ενδιαφέρον του για την διαφθορά που υπήρχε. Το γεγονός δε ότι προέβη σε καταγγελίες σε όλα τα προαναφερόμενα πολιτικά πρόσωπα, για όλα όσα συνέβαιναν στο ..., τα οποία κατά τη γνώμη του αποτελούσαν εγκληματικές ενέργειες, στις οποίες προέβαινε η υπό τον Α. Τ., εγκληματική οργάνωση, δείχνει ακριβώς το δόλο του να καταγγείλει, τους εγκαλούντες, ώστε να τιμωρηθούν. Η δε αναφορά του σε όλο το πολιτικό φάσμα

δείχνει την επιθυμία του να μην υπάρχει καμία πολιτική δύναμη, η οποία να στηρίζει την υποψηφιότητα του Τ., σε άλλη εκλογική αναμέτρηση για το ... και από αυτό το συγκεκριμένο γεγονός προκύπτει ότι στόχος του δεν ήταν η καλή λειτουργία του δήμου ή η διαφάνεια, αλλά ο ίδιος ο Τ.ς. Πρέπει επομένως να κηρυχθεί ένοχος, όπως παραδεκτά μετατράπηκε η κατηγορία". Ακολούθως το Εφετείο κήρυξε τον αναιρεσιόντο ένοχο με το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 α' ΠΚ του ότι κατ' επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας, με περισσότερες από μία πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος κατεμήνυσε περισσότερα πρόσωπα ψευδώς, αναφέροντας γι' αυτά ενώπιον της Αρχής ότι τέλεσαν αξιόποινες πράξεις με σκοπό να προκαλέσει την ποινική και πειθαρχική τους δίωξη γι' αυτές. Ειδικότερα, κήρυξε αυτόν ένοχο του ότι : "Συγκεκριμένα : Α) Στην ..., την 25-10-2007, εξεταζόμενος ενόρκως ενώπιον του Ανακριτή Κυπαρισσίας, ανέφερε τα κάτωθι ψευδή περιστατικά, τα οποία αφορούσαν στο έργο της υδρεύσεως του ..., τελώντας σε γνώση της αναληθείας αυτών, εις βάρος του πρώτου των εγκαλούντων, Α. Τ. του Γ., τα οποία ήταν πρόσφορα να προκαλέσουν την ποινική δίωξη του ανωτέρω για τις αξιόποινες πράξεις της απιστίας και της πραβάσεως καθήκοντος : "Μετά την δημοσιότητα που δόθηκε στην ..., στην οποία ήμουν αποσπασμένος από το ΥΠΕΧΩΔΕ, έκανα μία έρευνα, από την οποία προέκυψε η βασιμότητα των καταγγελιών του Συλλόγου Εργοληπτών. Στην συνέχεια ζήτησα εξηγήσεις από τον, Α. Τ., ο οποίος μου αποκάλυψε ότι όντως μεθοδεύτηκε αυτή η διαδικασία, προκειμένου να εμπλακεί στο έργο ο υπεργολάβος Γ. Κ. μετά του υιού του Ι. Κ., επειδή αυτοί ευρίσκοντο πίσω από τον δεύτερο μειοδότη, Ι. Α., ο οποίος τυγχάνει να είναι συγγενής του. Την εξυπηρέτηση αυτή την έκανε ο ...ς, προκειμένου ο κ. Κ. να τον υποστηρίξει στις δημοτικές εκλογές του 2006. (...) Με τη διαδικασία αυτή ο Δήμος ζημιώθηκε γύρω στις 100.000 €. Το 2006 στήριξε τον συνδυασμό του Τ. ο ανιψιός του Κ. Α.. Ο Μ. δέχθηκε να αποσυρθεί, επειδή του το ζήτησαν οι υπεργολάβοι (...), οι οποίοι προηγουμένως είχαν συνεννοηθεί με τον Γ. Κ., ότι θα συμμετείχαν από κοινού με αυτόν στην κατασκευή του έργου, πράγμα που έγινε. Λόγω αυτού του γεγονότος και άλλων παράνομων ενεργειών του ..., στις 30-09-2005 υπέβαλα επιστολή παραίτησης, στην οποία, μεταξύ άλλων, τον καταγγέλλω για αδιαφανείς και παρεξηγήσιμες ενέργειες του σε βάρος του Δήμου. Δέχθηκα τόσες πιέσεις από τους υπόλοιπους συμβούλους της πλειοψηφίας, καθώς και διαβεβαιώσεις από τον ..., ότι στην συνέχεια δεν πρόκειται να συνεχιστούν οι παρατυπίες του και εγώ δεν την δημοσιοποίησα. Επειδή στο επόμενο τρίμηνο ο ... συνέχισε να παρατυπεί και υπέπεσαν στην αντίληψη μου και άλλες έκνομες πράξεις του, στις 08-01-2006 υπέβαλα την παραίτηση μου (...) Στην συνέχεια κατήγγειλα και άλλες παράτυπες ενέργειες του (...) το γράμμα παραλήφθηκε εμπροθέσμως από τον κ. Μ. πριν από την 12-09-2005, αυτό μου το είπε ο ίδιος ο Για αυτό το λόγο ο ... το έστειλε με απλή επιστολή και όχι συστημένη, για να μην αποδεικνύεται ο πραγματικός χρόνος παραλαβής του. (...)". Αληθές όμως είναι ότι ο πρώτος των εγκαλούντων, υπό την ιδιότητα αυτού ως ..., δεν υπέπεσε σε καμία αξιόποινη και παράνομη ή παράτυπη πράξη, κατά την διαχείριση υπ' αυτού του έργου της υδρεύσεως του ... (χρονικό διάστημα από 12-05-2005 έως 21-09-2005), ειδικότερα δε κατά κανέναν τρόπο δεν μεθόδευσε δολίως την μεταβολή του προσώπου του αναδόχου του ανωτέρω έργου (διά της αποστολής απλής ταχυδρομικής επιστολής στον πρώτο μειοδότη του ανωτέρω έργου, Δ. Μ. και όχι συστημένης επιστολής ή fax και διά της επιδείξεως αδράνειας και αδιαφορίας περί την ασφαλή και έγκαιρη λήψη της ως άνω επιστολής υπό του παραλήπτη, η οποία έδιδε στον Δ. Μ. την δυνατότητα να ισχυρισθεί ότι έλαβε την ως άνω επιστολή σε χρόνο μεταγενέστερο από την λήξη του χρόνου δεσμεύσεως ισχύος της υπ' αυτού

γενομένης προσφοράς και να αποδεσμευθεί από το ανωτέρω έργο) επί ζημία του ελληνικού δημοσίου. Ουδέποτε ήλθε σε παράνομες συνεννοήσεις με έτερους εργολάβους, προκειμένου να αναλάβουν αυτοί την διεκπεραίωση του ανωτέρω έργου, με αντάλλαγμα την πολιτική τους στήριξη. Ο κατηγορούμενος τελούσε σε γνώση της αναληθείας του περιεχομένου της ανωτέρω ένορκης καταθέσεως του, είχε δε ως σκοπό του να προκαλέσει την ποινική δίωξη του πρώτου των εγκαλούντων για τα αδικήματα της απιστίας και της παραβάσεως καθήκοντος. Β) Στην Αθήνα, στην ... και στην ..., την 08-02-2010, απήχθη την από 08-02-2010 αναφορά του προς: α) τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και τον Εισαγγελέα Κυπριασσίας, β) τον ..., Γ. Π., τον Υπουργό ..., Ι. Ρ., τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Χ. Κ., τον Υπουργό ... και Δικτύων, Δ. Ρ., γ) τον ..., Α. Σ., την ..., Α. Π., τον ..., Γ. Κ., τον ..., Α. Τ., δ) τον ..., Ι. Ο., τον ..., Φ. Χ., στην οποία (αναφορά) διελάμβανε τον ψευδή ισχυρισμό, τελώντας σε γνώση της αναληθείας αυτού, εις βάρος των εγκαλούντων, Α. Τ. του Γ., υπό την ιδιότητα αυτού ως ..., Α. Χ. του Κ., υπό την ιδιότητα του ως Δ. Σ. του Δ. Δ., Χ. Μ. του Κ., υπό την ιδιότητα του ως Δ. Σ. του Δ. Δ., ότι οι τελευταίοι συμμετείχαν σε εγκληματική οργάνωση (αρ. 187 παρ. 1 ΠΚ) και συγκεκριμένα ισχυρίσθηκε τα κατωτέρω: "Το έτος 2006 παραιτήθηκα από την θέση του ..., επειδή διαπίστωσα ότι ο, κ. Α. Τ. καθώς και οι σύμβουλοι του, ασκούσαν μη χρηστή διοίκηση και διαχείριση των δημοτικών υποθέσεων, κάτω από διαδικασίες αδιαφανείς, μεθοδεύσεις παράνομες και ηθελημένες πράξεις και παραλείψεις, ζημιογόνες για τον Δήμο. (...) Στις 02-03-2006 και 30-05-2006 κατέθεσα (...) μηνυτήριες αναφορές εναντίον του ..., κ. Α. Τ., για μη χρηστή διοίκηση του Δήμου, περιγράφοντας αναλυτικά την έκνομη δραστηριότητα του, που συνεπικουρείται από δημοτικούς συμβούλους και εργολάβους (εικονικά έργα, τιμολογήσεις ανύπαρκτων δαπανών, υπερτιμολογήσεις έργων, παράνομες απ' ευθείας αναθέσεις) και η οποία επιφέρει ζημία στον Δήμο εκατοντάδων χιλιάδων Ευρώ. (...) Στις 18-05-2006 καταθέτω (...) καταγγελία για απ' ευθείας ανάθεση πέντε έργων αγροτικής οδοποιίας, με τιμή μονάδας για διαστρωμένο υλικό στα 25 € ανά κυβικό μέτρο, ενώ σύμφωνα με τα τιμολόγια του ΥΠΕΧΩΔΕ η τιμή έπρεπε να ήταν 6 € ανά κυβικό μέτρο (...) Στις 13-07-2006 καταθέτω (...) καταγγελία για πληρωμή έργου οδοποιίας με πιστοποίηση ποσοτήτων ασφαλτικού καθ' υπέρβαση των χρησιμοποιηθέντων, με αποτέλεσμα η ζημία του δήμου να υπερβαίνει τα 20.000 €. (...) Στις 25-10-2007 κατέθεσα στον Ανακριτή Κυπριασσίας ως μάρτυρας για την εμπλοκή του ..., κ. Α. Τ., στην υπόθεση που αφορά την μεθόδευση ανάθεσης του έργου ύδρευσης ... - Ψ. (...) Στις 21-01-2008 καταθέτω (...) καταγγελία, που αφορά στις απ' ευθείας αναθέσεις από το Δημοτικό Συμβούλιο ... (...) δύο έργων αποκατάστασης πυροπλήκτων περιοχών, προϋπολογισμού 222.222€, που όμως εκτελέστηκαν με διαδικασίες παράνομες και αδιαφανείς και σε περιοχές του Δήμου που οδόλως επλήγησαν από πυρκαγιές. (...) Στις 13-02-2010 καταθέτω (...) καταγγελία, γιατί οι έχοντες την διαχείριση και την διοίκηση του Δήμου ... δεν υπέβαλαν, ως όφειλαν εκ του νόμου, εντός 60 ημερών από την επίδοση εκδίκασης αγωγής κατά του Δήμου, αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας κατά της απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Τριπόλεως. Αποτέλεσμα της σκόπιμης αυτής παράλειψης ήταν ο Δήμος ... να αποποιηθεί χωρίς λόγο την εξάντληση όλων των ένδικων μέσων, που ενδεχομένως και να τον δικαίωναν. Η ζημία του Δήμου στην περίπτωση αυτή ανέρχεται στις 305.203€ (...). Στις 09-10-2010 θα καταθέσω (...) καταγγελία, που αφορά στα έργα που εκτελούνται για την αποκατάσταση των πυρόπληκτων περιοχών του Δήμου ... (...) Ως πολιτικός μηχανικός διαπίστωσα ότι τα έργα αυτά είναι δήθεν αντιπλημμυρικά, εκτελέστηκαν σε μη πυρόπληκτες περιοχές και είναι υπερκοστολογημένα. Εκτιμώ ότι το κόστος τους δεν υπερβαίνει τα 50.000 €, ενώ ο Δήμος ... θα κληθεί να πληρώσει 200.000. (...)

Με βάση τα ανωτέρω, εκτιμώ ότι συντρέχουν οι λόγοι, ώστε οι κάτωθι δημοτικοί παράγοντες να χαρακτηριστούν ως μέλη εγκληματικής οργάνωσης, που λυμαινεται τον ...: 1. Α. Τ., ... (...) 3. Α. Χ., Δημοτικός Σύμβουλος (...) Χ. Μ., Δημοτικός Σύμβουλος. (...) Στη συνέχεια έχω να σας γνωστοποιήσω ότι, παρ' όλο που ο ..., κ.Α. Τ. και ο ..., κ. Α. Χ., έχουν τεθεί σε αργία από 01-07-2009, καθημερινά βρίσκονται στο Δημαρχείο ..., κατευθύνοντας την παράνομη λειτουργία του Δήμου. Επίσης, ο ...ς ... συμμετείχε τον Ιανουάριο του 2010, προκλητικά σε συνεδρίαση της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων ..., όπως κατέγραψαν τα πλάνα των τηλεοπτικών μέσων της Καλαμάτας. Επειδή πρέπει να τεθούν φραγμοί στην παράνομη λειτουργία του ... και της εγκληματικής οργάνωσης που αυτός κατευθύνει, παρακαλώ τον Υπουργό ... (...) καθώς και τον Γενικό ... (...) παράλληλα με την Δικαιοσύνη, να αποδώσουν και αυτοί άμεσα πειθαρχικές ευθύνες στους εμπλεκόμενους (...) η απαίτηση της κοινωνίας είναι να δικάζονται και να τιμωρούνται παραδειγματικά οι καταχραστές δημοσίου χρήματος (...)." Αληθές όμως είναι ότι οι ανωτέρω εγκαλούντες, κατά την διάρκεια της θητείας τους, σε καμία περίπτωση δεν συνέστησαν εγκληματική οργάνωση "που λυμαινεται τον ...", ούτε προσπάθησαν να ασκήσουν επιρροή στις υποθέσεις του ανωτέρω Δήμου, χωρίς να έχουν ορισμένη θεσμική ιδιότητα. Ο κατηγορούμενος τελούσε σε γνώση της αναληθείας του ανωτέρω ισχυρισμού του, είχε δε ως σκοπό του να προκαλέσει την ποινική δίωξη των ανωτέρω εγκαλούντων για την αξιόποινη πράξη της εγκληματικής οργανώσεως (αρ. 187 παρ. 1 ΠΚ), καθώς και την συναφή πειθαρχική τους δίωξη, υπό την ιδιότητα τους ως οργάνων της ...". Με αυτά που δέχτηκε, κατά το συνδυασμό σκεπτικού και διατακτικού, το Δικαστήριο της ουσίας αναφορικά με την ανωτέρω υπό στοιχ. Β μερικότερη πράξη της ψευδούς καταμήνυσης με χρόνο τέλεσης την 8-2-2010, διέλαβε στην προσβαλλομένη απόφαση του την απαιτούμενη από τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχτηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης αυτής πράξης, για την οποία καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, τις αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους συλλογισμούς με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή τους στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 1, 27 και 229 παρ. 1, του ΠΚ, τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε, χωρίς να τις παραβιάσει ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου. Ειδικότερα, παρά τις περί του αντιθέτου αιτιάσεις του αναιρεσείοντα, έχει διαληφθεί στην προσβαλλομένη απόφαση η απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία ως προς τη συνδρομή των αναγκαίων στοιχείων για την κατάφαση της αντικειμενικής υπόστασης του ανωτέρω εγκλήματος, αναφέρονται, σε αντίθεση με τα ψευδή των όσων ο αναιρεσείων καταμήνυσε, τα αληθή γεγονότα, ότι δηλαδή οι εγκαλούντες, κατά τη διάρκεια της θητείας τους στο ..., σε καμία περίπτωση δεν συνέστησαν εγκληματική οργάνωση που λυμαινεται το Δήμο, ούτε προσπάθησαν να ασκήσουν επιρροή στις υποθέσεις του χωρίς να έχουν ορισμένη θεσμική ιδιότητα, ενώ αιτιολογείται πλήρως και ο άμεσος δόλος αυτού, ήτοι η γνώση της αναληθείας των όσων αυτός διέλαβε στην από 8-2-2010 αναφορά του, θεμελιούμενη (η γνώση του), ως συνάγεται από τη φύση της συγκεκριμένης υπόθεσης και την εντεύθεν διένεξη των διαδίκων, το περιεχόμενο της παραπάνω αναφοράς και τις παραδοχές της προσβαλλομένης ότι "όλη την κατάσταση που υπήρχε στο δήμο τη γνώριζε πολύ καλά ο κατηγορούμενος, εφόσον ήταν ..., σε προσωπική του πεποίθηση και ίδια αυτού αντίληψη, έτσι ώστε να μην απαιτείται παράθεση και άλλων σχετικά με τη γνώση αυτή περιστατικών. Εξάλλου, για την

κατάφαση της ενοχής του κατηγορουμένου και ήδη αναιρεσείοντα για την παραπάνω αξιόποινη πράξη, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του όλα τα εισφερθέντα αποδεικτικά μέσα, δεν υπήρχε δε, κατά νόμο, ανάγκη να τα παραθέσει αναλυτικά και να εκθέσει τι προέκυψε από το καθένα χωριστά. Πλέον συγκεκριμένα, από το σύνολο των παραδοχών της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει αναμφίβολα ότι το Δικαστήριο ουδόλως προέβη σε επιλεκτική αξιολόγηση ορισμένων μόνο αποδεικτικών μέσων αλλ' αντιθέτως τα έλαβε όλα υπόψη του και ειδικότερα συναξιολόγησε με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα και τα προσκομισθέντα απ' αυτόν και αναγνωσθέντα έγγραφα ενώ οι λοιπές αιτιάσεις αυτού, κατά τις οποίες το Δικαστήριο δέχτηκε τα ακριβώς αντίθετα από εκείνα που προέκυπταν από τα αναφερόμενα από αυτόν αποδεικτικά στοιχεία πρέπει ν' απορριφθούν, προεχόντως, διότι προβάλλονται απαραδέκτως, αφού η τυχόν εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων δεν συνιστά λόγο αναίρεσης. Τέλος, οι προταθέντες ισχυρισμοί του αναιρεσείοντα περί μη θεμελίωσης της νομοτυπικής μορφής του ανωτέρω αδικήματος, για το οποίο καταδικάστηκε, λόγω ελλείψεως αφενός μεν του απαιτούμενου ψευδούς γεγονότος, αφού τα όσα διέλαβε στην επίδικη αναφορά του συνιστούν αξιολογικές εκτιμήσεις, αφετέρου δε του απαιτούμενου υποκειμενικού στοιχείου (κινήτρου κ.λ.π) καθώς και περί έλλειψης της απαιτούμενης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της επίμαχης αναφοράς του και της δυνατότητας άσκησης κατ' αυτό ποινικής δίωξης, ήταν αρνητικοί της κατηγορίας ισχυρισμοί και επομένως η απόρριψη τους δεν έχρηζε ειδικής αιτιολογίας, απαντήθηκαν δε από το Δικαστήριο με την περί της ενοχής κρίση του. Επομένως, οι σχετικοί, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του ΚΠΔ, πρώτος και δεύτερος (κατά τα αντίστοιχα σκέλη του) λόγοι της κρινόμενης αιτήσεως αναίρεσεως, με τους οποίους αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικών ποινικών διατάξεων με τις ειδικότερες ανωτέρω αιτιάσεις, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Η ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία των αποφάσεων πρέπει να επεκτείνεται και στους αυτοτελείς ισχυρισμούς, εκείνους δηλαδή που προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας, σύμφωνα με τα άρθρα 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 ΚΠΔ, από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορο του και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξεως ή της ικανότητας για καταλογισμό ή στη μείωση αυτής ή στην εξάλειψη του αξιόποινου της πράξεως ή τη μείωση της ποινής, εφόσον, όμως, αυτοί προβάλλονται κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, με όλα δηλαδή τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία είναι αναγκαία κατά την οικεία διάταξη για τη θεμελίωση τους. Διαφορετικά το δικαστήριο της ουσίας δεν υπέχει υποχρέωση να απαντήσει αιτιολογημένα στην απόρριψη τους. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 57 παρ. 1 και 3 ΚΠΔ, αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει παύσει η ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σ'Α αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός. Αν παρά την απαγόρευση αυτή ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για την ύπαρξη δεδικασμένου πρέπει να συντρέχουν α) αμετάκλητη απόφαση (ή βούλευμα) που αποφαίνεται για τη βασιμότητα ή μη της κατηγορίας ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη για μια αξιόποινη πράξη, β) ταυτότητα προσώπου και γ) ταυτότητα πράξης ως ιστορικού γεγονότος στο σύνολο του, που περιλαμβάνει όχι μόνο την ενέργεια ή παράλειψη του δράστη αλλά και το αξιόποινο αποτέλεσμα που προκλήθηκε από αυτή. Η επίκληση ύπαρξης δεδικασμένου αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό, τον οποίο ο επικαλούμενος οφείλει να αποδείξει εγγράφως, ήτοι με την προσκομιδή πλήρους αντιγράφου της απόφασης από την οποία απορρέει και επιπροσθέτως βεβαιώσεως του αρμοδίου γραμματέως περί

του αμετακλήτου αυτής. Η παραβίαση του δεδικασμένου, ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. ΣΤ' ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, μπορεί δε να προταθεί το πρώτον και ενώπιον του Αρείου Πάγου ως λόγος αναιρέσεως κατ' αποφάσεως, εξεταζόμενος κατ' άρθρο 511 εδ.α' ΚΠΔ και αυτεπαγγέλτως (ΑΠ 957/16, ΑΠ 279/10). Στην προκειμένη περίπτωση με τον δεύτερο, κατά το αντίστοιχο σκέλος του, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε σιγή τον προταθέντα από τον κατηγορούμενο - αναιρεσιόντα αυτοτελή ισχυρισμό περί δεδικασμένου εκ της υπ' αριθμ. 238/2013 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Καλαμάτας. Από την παραδεκτή όμως επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλομένης προκύπτει ότι ο εν λόγω ισχυρισμός προτάθηκε αορίστως, ήτοι χωρίς επίκληση του αμετακλήτου της ως άνω αποφάσεως. Επομένως, το Δικαστήριο δεν ήταν υποχρεωμένο να απαντήσει και μάλιστα αιτιολογημένα στον ως άνω ισχυρισμό, απορριπτόμενου, μετά ταύτα, του ανωτέρω λόγου αναίρεσης ως αβασίμου. Ήδη όμως με τον τέταρτο λόγο αναίρεσης προτείνεται παραδεκτά ότι η προσβαλλομένη υπέπεσε στην πλημμέλεια της παραβίασης δεδικασμένου διότι δεν έλαβε υπόψη της την αμετάκλητη ως άνω απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Καλαμάτας, με την οποία ο αναιρεσιών κηρύχθηκε αθώος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Από την παραδεκτή όμως για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου συγκριτική επισκόπηση της αμέσως παραπάνω αποφάσεως με την προσβαλλομένη προκύπτει ότι με αυτή (238/2013) ο αναιρεσιών κηρύχθηκε αθώος του ότι: "Στο ... σε διαφορετικούς χρόνους τέλεσε περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος και συγκεκριμένα : την 8/1/2006 και την 25/2/2006 κατά τη διάρκεια συνεδριάσεων του δημοτικού συμβουλίου του δήμου ..., εν γνώσει της αναλήθειας ισχυρίστηκε ενώπιον τρίτων, σχετικά με τον εγκαλούντα γεγονότα ψευδή τα οποία μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του. Ειδικότερα δε : 1) κατά τον πρώτο ως άνω αναφερόμενο χρόνο ισχυρίστηκε ενώπιον των μελών του δημοτικού συμβουλίου του δήμου ... και των γραμματέων αυτού σχετικά με τον εγκαλούντα Α. Τ., ... του δήμου ... τα εξής: α) "Κύριε ..., υποβάλλω την παραίτηση μου από τη θέση του ... εξαιτίας κάποιων αδιαφανών και παρεξηγήσιμων ενεργειών σας, ...", β) "...προέκυψαν στοιχεία για τη μη χρηστή διοίκηση (οικονομικές ατασθαλίες από τον ... γι' αυτό και δεν αποδέχθηκα χθες την θέση του ... που μου πρότεινε)...", γ) "...ο κ. Κ. ενώ έχει πληρωθεί δεν έχει τακτοποιήσει εκκρεμότητες σε τσιμέντα στο" και δ) "... ... να επιστρέψεις στο ταμείο του Δήμου 14.000Ευρώ που έδωσες στον κ. Κ. για την κατεδάφιση του σπιτιού του Φ. παρ' όλο που υπήρχε δωρεάν προσφορά των κ. Τ. και Δ...." και 2) κατά το δεύτερο ως άνω αναφερόμενο χρόνο ισχυρίστηκε ενώπιον των μελών του δημοτικού συμβουλίου του δήμου ... και των γραμματέων αυτού σχετικά με τον ανωτέρω εγκαλούντα τα εξής: α) "Υπάρχουν αυτή τη στιγμή άνω. των 200.000.€ χρέη του Δήμου σε εργολάβους και προμηθευτές,, χωρίς να έχουν ανατεθεί έργα σε αυτούς. Πώς θα πληρωθούν αυτά τα έργα; Θα πληρωθούν με εικονικά έργα. Έχω εδώ μια λίστα με 11 έργα συνολικού προϋπολογισμού 70.000€....., που έχουν ήδη ανατεθεί...", β) "... Όλα αυτά τα έργα που σας λέω, είναι 11 έργα, προϋπολογισμού 70.000 €, αυτά είναι κάτω από 60.925 δεν έχουν επιβλέποντα, θα γίνουν με συμβούλους παραλαβής, είναι μερικοί καθαρισμοί κοινοχρήστων χώρων. Αυτά τα έργα τα κάνουμε εικονικά για να πληρώσουμε αυτές τις οφειλές. Έτσι έχει υποσχεθεί στους εργολάβους και προμηθευτές. Ότι με το πέρασμα του προϋπολογισμού θα σας δώσω....". Οι παραπάνω όμως επιμέρους πράξεις, για τις οποίες αθώθηκε ο αναιρεσιών με την ως άνω απόφαση είναι διαφορετικές από αυτή για την οποία, υπό στοιχ. Β, καταδικάστηκε με την προσβαλλομένη, αφού κυρίως διαφέρει ο χρόνος τέλεσης τους (αθώθηκε για πράξεις που φέρεται ότι

τέλεσε στις 8-1-2006 και 25-2-2006 και μάλιστα μόνο σε βάρος του πρώτου εκ των νυν εγκαλούντων ενώ η ενδιαφέρουσα εν προκειμένω καταδίκη του με την προσβαλλομένη απόφαση αφορά πράξη τελεσθείσα στις 8-2-2010) αλλά και πολλά από τα λοιπά πραγματικά περιστατικά. Ελλείπει κατά συνέπεια το βασικό στοιχείο της ταυτότητας της πράξεως στις δύο περιπτώσεις επί των οποίων έκριναν οι ανωτέρω δύο αποφάσεις (238/2013 και προσβαλλομένη), με αποτέλεσμα να μη συντρέχει περίπτωση υπέρξεως δεδικασμένου εκ του άρθρου 57 ΚΠΔ. Επομένως, ο παραπάνω, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. ΣΤ' ΚΠΔ, λόγος αναίρεσης είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Από τη διάταξη του αρθρ.510 παρ.1 στοιχ. Η' ΚΠΔ θεσπίζεται ως λόγος αναίρεσης της απόφασης και η υπέρβαση εξουσίας, η οποία υπάρχει όταν το δικαστήριο άσκησε δικαιοδοσία που δεν του δίδει ο νόμος. Η υπέρβαση εξουσίας εμφανίζεται υπό την θετική και αρνητική της μορφή. Θετική υπέρβαση υπάρχει, όταν το δικαστήριο της ουσίας αποφάσισε για ζήτημα που δεν υπαγόταν στη δικαιοδοσία του, ενώ αρνητική, όταν παρέλειψε να αποφασίσει για ζήτημα που είχε υποχρέωση στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 470 εδ. α' του ΚΠΔ, επί ένδικου μέσου, που ασκήθηκε εναντίον καταδικαστικής απόφασης, από εκείνον που καταδικάστηκε ή υπέρ αυτού, δεν επιτρέπεται να γίνει χειρότερη η θέση του, ούτε να ανακληθούν τα ευεργετήματα που δόθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση. Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται η αρχή της μη χειροτερεύσεως της θέσεως του κατηγορουμένου, με οποιονδήποτε τρόπο, αμέσως ή εμμέσως, και δη είτε με την επαύξηση των ποινικών κυρώσεων σε βάρος του καταδικασθέντος (πραγματική χειροτέρευση), είτε με την επιβάρυνση της νομικής μεταχείρισεως αυτού, δηλαδή κυρίως εάν αναγνωρίζεται βαρύτερη ενοχή του από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ή αν καταδικάζεται για πράξη για την οποία δεν είχε ασκηθεί ποινική δίωξη, ούτε είχε καταδικασθεί στον πρώτο βαθμό, πολύ περισσότερο δε όταν καταδικάζεται για πράξη για την οποία πρωτοδίκως είχε αθωωθεί (νομική χειροτέρευση), διαπιστούμενη με τη σύγκριση του περιεχομένου των διατακτικών, αφενός της απόφασεως που προσβάλλεται με το ένδικο μέσο και αφετέρου αυτής που εκδίδεται από το δικαστήριο του ένδικου μέσου. Η παράβαση της ανωτέρω απαγορεύσεως, αποτελεί υπέρβαση εξουσίας, που ιδρύει λόγο αναίρεσεως, από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Η' του ΚΠΔ. Στην προκειμένη περίπτωση, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Κυπαρισσίας, που δίκασε σε πρώτο βαθμό, με την υπ" αριθμό 497/2013 απόφαση του, καθόσον αφορά την πράξη της ψευδούς καταμηνύσεως, που ενδιαφέρει εν προκειμένω, κήρυξε ένοχο τον αναιρεσειόντα ψευδούς καταμηνύσεως με φερόμενο χρόνο τέλεσης την 8-2-2010 και αθώο της ίδιας πράξεως με φερόμενο χρόνο τέλεσης την 25-10-2007. Ειδικότερα, κήρυξε αθώο τον αναιρεσειόντα του ότι: "Στην ... την 25-10-2007, κατεμήνυσε περισσότερα πρόσωπα ψευδώς, αναφέροντας γι' αυτά ενώπιον της Αρχής ότι τέλεσαν αξιόποινες πράξεις, με σκοπό να προκαλέσει την ποινική και πειθαρχική τους δίωξη γι' αυτές, Ειδικότερα: Εξεταζόμενος ενόρκως ενώπιον του Ανακριτή Κυπαρισσίας, ανέφερε τα κάτωθι ψευδή περιστατικά, τα οποία αφορούσαν στο έργο της υδρεύσεως του ..., τελώντας σε γνώση της αναληθείας αυτών, εις βάρος του πρώτου των εγκαλούντων, Α. Τ. του Γ., τα οποία ήταν πρόσφορα να προκαλέσουν την ποινική δίωξη του ανωτέρω για τις αξιόποινες πράξεις της απιστίας και της παραβάσεως καθήκοντος: "Μετά την δημοσιότητα που δόθηκε στην ..., στην οποία ήμουν αποσπασμένος από το ΥΠΕΧΩΔΕ, έκανα μια έρευνα, από την οποία προέκυψε η βασιμότητα των καταγγελιών του Συλλόγου Εργοληπτών. Στην συνέχεια ζήτησα εξηγήσεις από τον, Α. Τ., ο οποίος μου αποκάλυψε ότι όντως μεθοδεύτηκε αυτή η διαδικασία, προκειμένου να εμπλακεί στο έργο ο υπεργολάβος Γ. Κ. μετά του υιού

του Ι. Κ., επειδή αυτοί ευρίσκοντο πίσω από τον δεύτερο μειοδότη, Ι. Λ., ο οποίος τυγχάνει να είναι συγγενής του. Την εξυπηρέτηση αυτή την έκανε ο ..., προκειμένου ο κ. Κ. να τον υποστηρίξει στις δημοτικές εκλογές του 2006. (...) Με τη διαδικασία αυτή ο Δήμος ζημιώθηκε γύρω στις 100.000 €. Το 2006 στήριξε τον συνδυασμό του Τ. ο ανιψιός του Κ. Α.. Ο Μ. δέχθηκε να αποσυρθεί, επειδή του το ζήτησαν οι υπεργολάβοι (...), οι οποίοι προηγουμένως είχαν συνεννοηθεί με τον Γ. Κ., ότι θα συμμετείχαν από κοινού με αυτόν στην κατασκευή του έργου, πράγμα που έγινε. Λόγω αυτού του γεγονότος και άλλων παράνομων ενεργειών του ..., στις 30-09-2005 υπέβαλα επιστολή παραίτησης, στην οποία, μεταξύ άλλων, τον καταγγέλλω για αδιαφανείς και παρεξηγήσιμες ενέργειες του σε βάρος του Δήμου. Δέχθηκα τόσες πιέσεις από τους υπόλοιπους συμβούλους της πλειοψηφίας, καθώς και διαβεβαιώσεις από τον ..., ότι στην συνέχεια δεν πρόκειται να συνεχιστούν οι παρατυπίες του και εγώ δεν την δημοσιοποίησα. Επειδή στο επόμενο τρίμηνο ο ...ς συνέχισε να παρατυπεί και υπέπεσαν στην αντίληψη μου και άλλες έκνομες πράξεις του, στις 08-01-2006 υπέβαλα την παραίτηση μου (...) Στην συνέχεια κατήγγειλα και άλλες παράτυπες ενέργειες του (...) το γράμμα παραλήφθηκε εμπροθέσμως από τον κ. Μ. πριν από την 12-09-2005, αυτό μου το είπε ο ίδιος ο ...ς. Για αυτό το λόγο ο ...ς το έστειλε με απλή επιστολή και όχι συστημένη, για να μην αποδεικνύεται ο πραγματικός χρόνος παραλαβής του. (...)". Αληθές όμως είναι ότι ο πρώτος των εγκαλούντων, υπό την ιδιότητα αυτού ως ..., δεν υπέπεσε σε καμία αξιόποινη και παράνομη ή παράτυπη πράξη, κατά την διαχείριση υπ' αυτού του έργου της υδρεύσεως του ... (χρονικό διάστημα από 12-05-2005 έως 21-09-2005), ειδικότερα δε κατά κανέναν τρόπο δεν μεθόδευσε δολίως την μεταβολή του προσώπου του αναδόχου του ανωτέρω έργου (διά της αποστολής απλής ταχυδρομικής επιστολής στον πρώτο μειοδότη του ανωτέρω έργου, Δ. Μ. και όχι συστημένης επιστολής ή fax και διά της επιδείξεως αδράνειας και αδιαφορίας περί την ασφαλή και έγκαιρη λήψη της ως άνω επιστολής υπό του παραλήπτη, η οποία έδιδε στον Δ. Μ. την δυνατότητα να ισχυρισθεί ότι έλαβε την ως άνω επιστολή σε χρόνο μεταγενέστερο από την λήξη του χρόνου δεσμεύσεως ισχύος της υπ' αυτού γενομένης προσφοράς και να αποδεσμευθεί από το ανωτέρω έργο επί ζημιά του ελληνικού δημοσίου. Ουδέποτε ήλθε σε παράνομες συνεννοήσεις με άλλους εργολάβους, προκειμένου να αναλάβουν αυτοί την διεκπεραίωση του ανωτέρω έργου, με αντάλλαγμα την πολιτική τους στήριξη. Ο κατηγορούμενος τελούσε σε γνώση της αναληθείας του περιεχομένου της ανωτέρω ένορκης καταθέσεώς του, είχε δε ως σκοπό να προκαλέσει την ποινική δίωξη του πρώτου των εγκαλούντων για τα αδικήματα της απιστίας και της παραβάσεως καθήκοντος". Εν τούτοις, με την προσβαλλόμενη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Καλαμάτας, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, ο εκκαλών κατηγορούμενος και ήδη αναιρεσείων καταδικάστηκε για κατ' εξακολούθηση ψευδή καταμήνυση τελεσθείσα την 25-10-2007 και 8-2-2010, όπως ειδικότερα υπό στοιχ. Α και Β αντίστοιχα αναφέρεται στο διατακτικό αυτής που προπαρατέθηκε, ήτοι καταδικάστηκε από το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο για επί μέρους πράξη ψευδούς καταμήνυσης, ήτοι την αναφερομένη υπό στοιχ. Α στο διατακτικό με φερόμενο χρόνο τέλεσης την 25-10-2007, για την οποία όμως είχε αθωωθεί στον πρώτο βαθμό και για την οποία δεν ασκήθηκε έφεση από τον Εισαγγελέα, με συνέπεια να χειροτερεύσει έτσι η θέση του. Επομένως, ο τρίτος, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η' ΚΠΔ, λόγος αναίρεσης, με τον οποίο ο αναιρεσείων πλήττει την προσβαλλόμενη απόφαση, για θετική υπέρβαση εξουσίας και συγκεκριμένα διότι χειροτέρευσε τη θέση του ως εκκαλούντος κατηγορουμένου με το να τον καταδικάσει για επί πλέον μερικότερη πράξη ψευδούς καταμήνυσης, για την οποία τον είχε αθωώσει το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, είναι βάσιμος και πρέπει να

γίνει δεκτός. Μετά ταύτα και εφόσον δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι αναίρεσης προς έρευνα, πρέπει : α) να ανααιρεθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση και δη μόνο κατά τη διάταξη της που αφορά στην καταδίκη του ανααιρεσείοντα για την ως άνω πράξη της ψευδούς καταμήνυσης με χρόνο τέλεσης την 25-10-2007, όπως η πράξη αυτή ειδικότερα περιγράφεται υπό στοιχ. Α στο διατακτικό αυτής και συνακόλουθα κατά τις διατάξεις της περί επιβολής ποινής και χρηματικής ικανοποίησης για ηθική βλάβη, παρελκούς της έρευνας του αφορώντος την επιμέτρηση της ποινής δεύτερου, κατά το αντίστοιχο σκέλος του λόγου αναίρεσης, β) να απαλειφθεί η αναιρούμενη ως άνω καταδικαστική διάταξη, γ) να παραπεμφθεί η υπόθεση, στο ίδιο Δικαστήριο, συντιθέμενο όμως από άλλους Δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 ΚΠΔ), για να επιληφθεί εκ νέου της υποθέσεως όσον αφορά μόνο την επιβολή ποινής για την πράξη της ψευδούς καταμήνυσης με χρόνο τέλεσης την 8-2-2010 (ως προς την οποία απορρίπτεται η αίτηση αναιρέσεως) και την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης και δ) να απορριφθεί η ένδικη αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναρεί εν μέρει την με αριθμό 27/2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Καλαμάτας και δη μόνο κατά τις διατάξεις της που αφορούν την καταδίκη του ανααιρεσείοντα για την πράξη της ψευδούς καταμήνυσης με φερόμενο χρόνο τέλεσης την 25-10-2007, την επιβολή ποινής και την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για ηθική βλάβη. Απαλείφει τη διάταξη της αμέσως ανωτέρω αποφάσεως περί ενοχής του ανααιρεσείοντα για ψευδή καταμήνυση τελεσθείσα στις 25-10-2007. Παραπέμπει την υπόθεση κατά το αναιρούμενο ως άνω μέρος της στο ίδιο Δικαστήριο, συγκροτούμενο από Δικαστές άλλους, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως, προκειμένου να επιληφθεί εκ νέου της υποθέσεως όσον αφορά μόνο την επιβολή ποινής για την πράξη της ψευδούς καταμήνυσης με χρόνο τέλεσης την 8-2-2010 και την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Απορρίπτει κατά τα λοιπά την από 10-7-2017 και με αριθμό γενικού πρωτοκόλλου .../11-7-2017 αίτηση του Δ. Κ. του Β., κατοίκου ..., ..., για αναίρεση της υπ' αριθμ. 27/2017 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (Πλημ/των) Καλαμάτας. Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Δεκεμβρίου 2017. Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 8 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ